

POVABILO H GLOBLJI POVEZANOSTI

Dragi bralci Pisma Zaveze ljubezni, dragi člani in prijatelji Schönstattskega gibanja!

VELIKA NOČ JE TU: Našega največjega praznika, letos ne moremo praznovati skupaj. Zato praznujmo Vstajenje našega Gospoda tam kjer živimo. Večina v zavetju svojega doma in družine. Tisti pa, ki tako kot mi duhovniki živite sami, smo povezani v molitveno občestvo in obhajanje evharistije le preko medijev, vendar brez skupnega petja vstajenskih pesmi.

Velikonočna hvalnica: Poslušanje Velikonočne hvalnice, ki se poje ob Velikonočni sveči je bilo zame vedno najlepši del praznovanja Jezusovega vstajenja. Celotno besedilo in vsak stavek, kakor tudi melodija hvalnice je postalo del mojega osebnega doživljanja praznika odrešenja. K mojemu doživljanju Velike noči, spada tudi navada, da si hvalnico zapojem sam doma. Velikonočno hvalnico - Exultet, najdete tudi na svetovnem spletu. Mogoče je letos priložnost, da doma zapojemo to Velikonočno pesem tako glasno, da jo bodo lahko slišali tudi sosodje?

Svetišče Boga: Prepričan sem, da nastane pravo svetišče Boga šele potem, ko verniki sklenejo z njim Zavezo ljubezni. Enako velja za vsako od naših krajevnih Cerkev, saj tudi te Cerkve sestavljajo živi kamni. Ti živi kamni so kristjani z živo vero v Gospodovo in naše vstajenje. Ta vera jim daje globok mir ob vseh vprašanjih, ki se s pojavom pandemije porajajo v nas.

VELIKI PETEK IN VELIKA NOČ STA NELOČLJIVO POVEZANA: Svojo vero ovrednotimo, ko občutimo svoje notranje meje. „Potrebni so le: ali veliko trpljenje ali velika krivda ali pa velika ljubezen, ki odprejo srce za globoko izkušnjo Boga.“ *p. Kentenich* V Apostolski veroizpovedi izpovedujemo svoje prepričanje, da je Jezus v času med smrtjo na križu in jutrom svojega vstajenja, „... šel pred pekel ...“. Jezus se je spustil v kraljestvo smrti in ga uničil. Tu se nam šele razodene pravi pomen Velike noči. Od nekdanje človekove izročene smrti izražala v človekovi najgloblji zapuščenosti in občutku nesmiselnosti vsega kar počne. Velikonočno veselje je tako močno prav zaradi tega, ker vrača veselje v največje globine človeškega bitja.

Vse delamo iz ljubezni: Vera nam seveda ne zagotavlja vsega znanja. Sporočilo Velike noči nam daje predvsem gotovost in pogum, da v konkretnem življenju vedno lahko računamo na Božjo pomoč in bližino. V negotovostih ne smemo odnehati, pač pa v svojem srcu prisluhnimo spodbudam Svetega Duha. Naš čas namenjen stikom z bližnjimi, se je skrčil. Sedaj se lahko bolj odpremo temu kar nam je dosegljivo in je za nas morda še boljša izbira. Ne izogibajmo se spodbudam in prošnjam za molitev in ne izogibajmo se tišini. Po telefonu se pogovorimo z osebo na katero se spomnimo. Neprijetnosti, ki jih doživljamo, so lahko naši darovi v *Zaklad milosti*. Pri tem z našim ustanoviteljem, tiho recimo: „Vse iz ljubezni!“ S tem se večja naša ljubezen do Boga in občutek varnosti v njegovih rokah. Tudi naša medsebojna ljubezen ostaja živa in raste.

Velikonočno veselje: To ni nekakšna karizma ljudi z veselo naravo. Velikonočnim kristjanom daje moč srečanje z Vstajim Jezusom. To srečanje jim je vtisnilo pečat v vse celice telesa. Oni dobro poznajo ranjenost in ranljivost sebe in bližnjih. Vendar so odkrili Večjo ljubezen. O njej apostol Pavel pravi, da: „Vse prenaša, vse veruje, vse upa, vse prestane.“ *1 Kor 13, 7*

SOLIDARNOST V PRAKSI: V teh tednih, se mi nenehno vračajo misli na trenutni izziv naših Schönstattskih centrov in središč. Odgovorne zanje, pestijo vprašanja njihovega financiranja, kot nekakšno trajno breme. Trenutni izpad dohodkov, še dodatno ogroža njihov obstoj. Ti centri so nastali z majhnimi finančnimi sredstvi in ob njihovem stalnem pomanjkanju. Pri ljudeh, ki so vodili projekte izgradnje je bilo prisotno neomajno zaupanje v pomoč od zgoraj in v solidarnost vernih.

Svetišča v čast Božji Materi: Zgrajena so v številnih krajih. Tisti, ki so jih gradili so želeli, da bi se kakor molimo v hvalnicah, Kristus na novo rodil tudi tam. Naši Schönstattski centri, ki so nastali iz entuziazma Zaveze ljubezni, morda danes spet potrebujejo takšno zavzetost. Mislim, da ti centri potrebujejo ljudi, ki bi s prvotno gorečnostjo živeli za to, da naša svetišča in središča delujejo naprej. Vse to se dogaja v razmerah, v katerih nas tudi v zasebnem življenju obremenjujejo finančne posledice krize. Več solidarnosti, ni samo vprašanje o več denarja. Delo za naš skupni cilj, da preko našega aktivnega sodelovanja in prispevkov v Zaklad milosti, raste Božje kraljestvo med ljudmi, nam bo odprlo vrata in pokazalo poti.

VELIKA NOČ IN ZAVEZA LJUBEZNI V ČASU PANDEMIJE: Cerkev pozna sveto mučenko Korono, ki je živela v drugem stoletju, domnevno v Siriji. Zaradi latinskega imena Korona, ki vsekakor pomeni Krona in zato, ker je bila Krona tudi pogosto ime denarne enote držav je postala zavetnica v zadevah povezanih z denarjem. Simbolično razmišljanje, včasih hitro in nenadejano poveže med seboj besede, teme in podobe, ki drugih medsebojnih povezav razen imena, nimajo.

Kronanje podobe Božje Matere: Med drugo svetovno vojno, ko je bila ogrožena eksistenca Schönstattskega gibanja, se je znotraj gibanja oblikovala skupina ljudi. Člane te skupine je pater Kentenich označil za „...ljudi poglobljene Zaveze ljubezni.“ Z namenom, da bi izrazili svoje zaupanje v priprošnjo Božje Matere, so ti člani gibanja Božji Materi podarili krono. Podarili so ji jo osebno, kakor tudi skupinsko. Med vsakodnevnimi video prenosi iz Prasvetišča, vidimo to isto krono. Beseda „Corona“ je lahko vabilo in predlog za nas, kako bomo sredi epidemije uresničili svojo poglobljeno Zavezo ljubezni. Vprašajmo se, kako se danes kaže ta moj ali naš „več“, ki pomeni: več našega zaupanja, več pripravljenosti, več sodelovanja, več poguma za nove začetke. Številne podobe Božje Matere v naših svetiščih ali v naših domovih, bodo v teh dneh dobile krono. Imejmo le eno željo: Nihče v teh tako posebnih razmerah v svetu, ne sme zamuditi pogloblitve svoje Zaveze ljubezni.

[Vsem skupaj želim zelo veselo in zelo blagoslovljeno Veliko noč!](#)

Vaš brat, pater Ludwig Güthlein, Schönstattsko gibanje, Nemčija

